

GKS NEDERLAND

Oktober 2024

Sai Ram, lieve mensen,

Bij onze laatste ontmoeting in Zürich herinnerde Mohanji ons er nogmaals aan dat hij komend jaar niet naar Nederland zal komen.

Swami Gopala Krishna bezocht 4 x onze Sai Tempel en na zijn fysieke vertrek kwam Mohanji 4 jaren achtereen naar de tempel.

Het getal 4 symboliseert volkomenheid, maar ook standvastigheid. Het getal vier geeft structuur, basis - denk aan windrichtingen, seizoenen.

De herfst deed afgelopen maand grillig zijn intrede. Ook hierin schuilt de oefening van loslaten en meebewegen in het heden.

De Meesters herinneren ons eraan dat het overwinnen van uitdagingen deel uitmaken van elke relatie en situatie. Het gaat erom een positieve houding aan te nemen, gefocust te blijven en je innerlijke kracht te gebruiken.

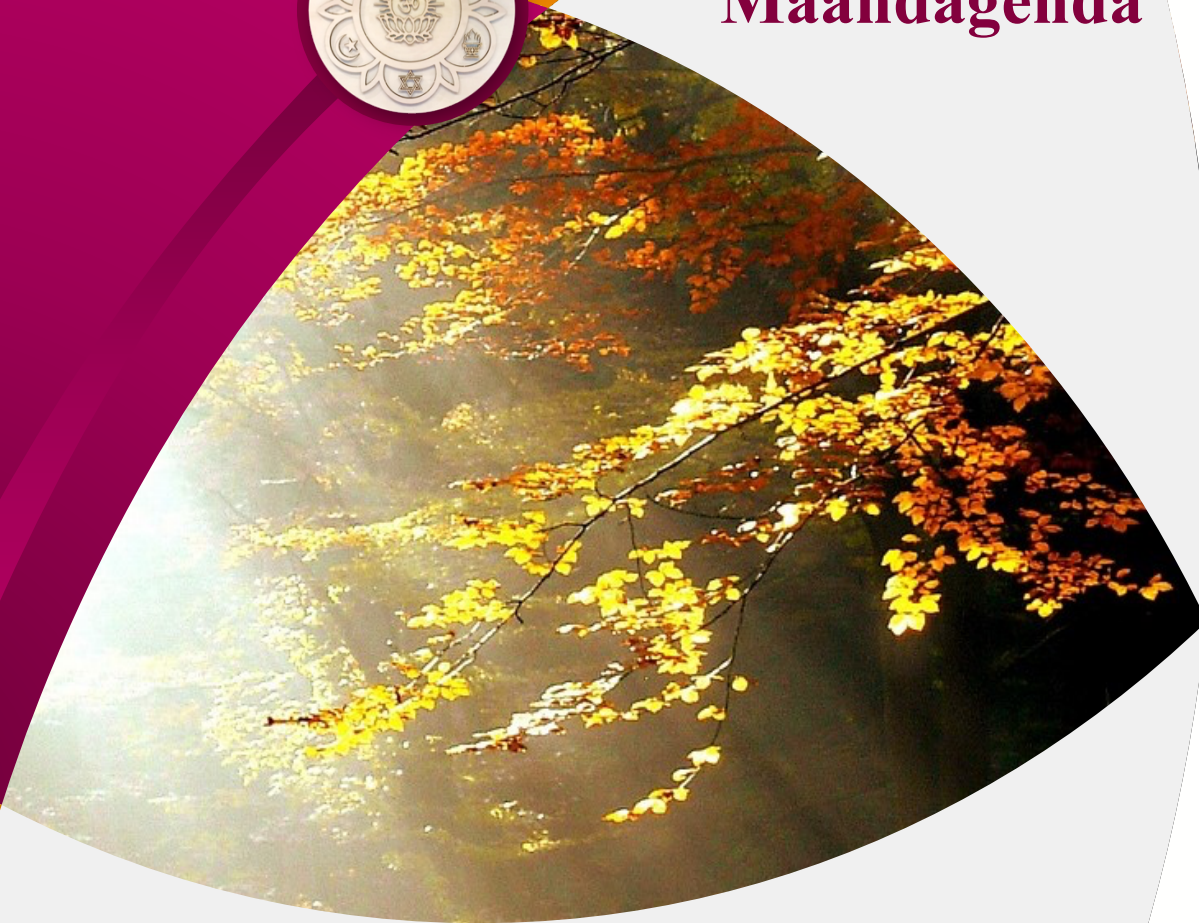
Dat de Meesters bij ons zijn is voelbaar, zij geven ons steun en begeleiding op onze spirituele reis. Aan ons om verder te bouwen aan onze *innerlijke* tempel, en onvoorwaardelijke liefde te koesteren en te cultiveren - de enige Weg naar Bevrijding.

Een warme groet, Carla en Kannaiah

Maandagenda

OKTOBER

7 oktober (Maandag) Rudrābhiśekam 19:30uur

13 oktober (Zondag) **Bhajans 10:30uur + Sathsang**
Lunch bijdrage wordt gewaardeerd

14 oktober (Maandag) Rudrābhiśekam 19:30uur

21 oktober (Maandag) Rudrābhiśekam 19:30uur

28 oktober (Maandag) Rudrābhiśekam 19:30uur

1 november (Vrijdag) **Lezing** Brahman Menor 18:15uur

Parkeren voor bezoekers in de Sportlaan!

NAVRATRI

Navratri is een en Hindoeïstisch feest gewijd aan de verering van de universele moeder. Navratri duurt negen nachten en tien dagen.

Navratri (letterlijk de negen nachten), een festival gewijd aan de Goddelijke Moeder van 3 oktober tot 11 oktober 2024 is een zeer krachtige tijd om immense transformatie teweeg te brengen en positieve verandering in ons leven te brengen om ons de kracht, kalmte en overtuiging te geven onze uitdagingen het hoofd te bieden.

We zullen ons verbinden met de Goddelijke Moeder...

Hoe het is begonnen... door Kannaiah

Vroeg of laat wordt ieder van ons geconfronteerd met omstandigheden die de katalysator zijn voor het verdere verloop van je leven. Een geluksmoment, een calamiteit of catastrofe bepalen de te nemen koers. De puberteit heeft een grote impact op de mens en draagt bij aan het vormen van de identiteit die je in dit leven aanneemt. Mijn tienerjaren zetten mijn belevingswereld op zijn kop met uiterlijke extremen en innerlijke verwarring. Terugkijkend durf ik met gerust gemoed te zeggen: gelukkig maar dat het zo verwarrend was. Want mijn puberteit was een goede basis voor levensvragen als Wie ben ik? Waarvoor ben ik hier?

Kortom, deze periode bleek de ultieme katalysator op mijn levensweg.

2. Tienerjaren

Echt lang ben ik nooit geworden, het groeien ging me sowieso niet gemakkelijk af. Een laatbloeiër die lang het onbezorgde kind wilde zijn, maar toen het onvermijdelijke proces uiteindelijk doorzette, ging het gepaard met allerlei groeipijnen. Zowel fysiek, met pijnlijke benen, en ook mentaal, zoals zovele tieners moeite hebben met opgroeien. De identiteit, die tot voor kort nog onbelangrijk was, speelde opeens een hoofdrol. Het onvermijdelijke 'wat zou een ander van mij vinden' maakte me onzeker en beïnvloedbaar.

Voor mijn ouders brak er een andere tijd aan met deze puber. Het blije zonnige mannetje verdween, en een dwarse puber, met een eigen wil, kwam daarvoor terug. Dat hadden ze niet eerder meegemaakt bij mijn broers en zussen. Uitproberen op alle denkbare vlakken, tegen de norm, gaf mijn ouders spanning en zorg. 'Waar is mijn zonnige kind gebleven?' was een uitspraak van mijn moeder die me lang bijbleef. Grote Meesters zeggen vaak 'ervaar het maar, daarna kun je het overstijgen en achter je laten'. In mijn geval durf ik te stellen dat ik daar behoorlijk vroeg mee begonnen ben.

Muziek

In ons gezin maakte muziek deel uit van ons dagelijks leven.

Gelukkig maar, want voor mij is muziek één van de mooiste expressies in het leven. Met een lied of een instrument kun je iemand (aan)raken en geraakt worden, op gebieden waar je je voorheen niet van bewust was. Muziek die met je resoneert kan gevoelens op diepere lagen wakker maken.

De radio bracht voor mijn ouders klassieke muziek, en wij kinderen luisterden naar popmuziek, waarbij we zo hard mogelijk mee blèrden.

Hoewel mijn ouders het niet breed hadden vonden ze het belangrijk dat we allemaal op muziekles gingen; wij mochten zelf het instrument kiezen. Neef Ronald zat bij de fanfare en ik besloot zijn voorbeeld te volgen. Een corhoorn kreeg ik toebedeeld, en de lessen vingen vrij snel daarna aan. Het veel te grote instrument bij dit nog kleine mannetje was een vertederend gezicht. Het slepen met dit instrument, achter op de bagagedrager van de fiets, vond ik minder geslaagd. Ook mijn instrument klaagde over mijn vervoer, de vele deuken en krassen getuigden van een ongekennde strijd. Mijn mede-fanfareleden keken dikwijls met een afkeurende blik naar mijn gehavende vriend.

Binnen no time slaagde ik voor enkele theorie-examens en het spelen ging me best aardig af. Een plek in de fanfare betekende ook een uniform en de wekelijkse repetitie. Het thuis oefenen was minder aan me besteed, want buitenspelen was veel interessanter dan eindeloos hetzelfde riedeltje blazen. Los daarvan maakte de toeter zo'n kabaal dat menig huisgenoot niet gediend was van deze verstoring van de openbare rust. Na drie jaar verloor ik mijn interesse in het instrument, maar niet in muziek.

Zingen werd een nieuwe passie en samen met Jan Lucas heb ik enkele jaren later met veel plezier zanglessen gevolgd, waar we harmonisch meerstemmig leerden zingen. Het belangrijkste van de zanglessen was echter het zelfvertrouwen dat ontstond. Het durven zingen en je laten horen': mijn stem mag gehoord worden! Heel wat anders dan bij het blazen op de corhoorn. Jan Lucas had de piano gekozen als instrument, en was al snel bedreven in het begeleiden. Later koos hij voor gitaar en heeft daar zijn beroep van gemaakt. Deze zanglessen komen me nu nog dagelijks van pas. Het zingen van mantra's, bhajans en liederen kan me echt in vervoering brengen. Hiermee verlies ik mezelf en verbind ik me met mijn hogere frequentie. Ik merkte pas later dat anderen hierdoor ook geraakt kunnen worden en die frequentie kunnen voelen. Dankbaar denk ik terug aan die wekelijkse zanglessen die de basis hebben gelegd voor zoveel plezier en beleving.

School en werk

Het speelse in mij kon zich slecht concentreren op de middelbare school en begreep niet echt waar vakken als wis- en natuurkunde toe dienden. Het vooruitzicht al vroeg een keuze te moeten maken, richting een toekomstig vak, bekleemde me al op jonge leeftijd.

M'n fascinatie voor zoet, brood en ander lekkers zouden prima gecombineerd kunnen worden met een vak als bakker.

Iedere zaterdag mocht ik bij de lokale bakker helpen met het verpakken van brood en het schoonmaken van de bakkerij. Klein van stuk en nauwelijks twaalf jaar voelde ik me de koning te rijk met deze uitzonderlijke baan.

Geen tulpen, bloemkolen of aardappelen rooien, nee iedere zaterdag kon ik me bewegen tussen al het lekkers.

Toen het eerste jaar van de middelbare school hopeloos mislukte, was de beroepskeuze al gauw gemaakt, ik besloot om een praktische, consumptieve opleiding tot Brood- Banketbakker te volgen waarbij minder nadruk lag op de exacte vakken. Hoewel het praktische deel van deze opleiding precies in mijn straatje paste, bleek de school een onveilige plek. Ik was nog niet eerder in aanraking gekomen met drugs, geweld en agressie op het schoolplein. De mentaliteit op deze school was schokkend en afstotend. Zoveel als maar mogelijk was bleef ik weg door te spijbelen. Laat staan huiswerk te maken. Sorry voor dit hopeloze voorbeeld dat ik u als lezer geef, maar terugkijkend begrijp ik beter wat me toen bezielde. Ik voelde me verloren in een schijnbare nutteloze wereld die me totaal niet aanstond en welke ik niet begreep. Met vallen en opstaan zijn deze middelbare schooljaren uiteindelijk nog goed afgerond. Mijn leven als Brood- Banketbakker kon beginnen.

Het thema dat er in die jaren speelde was dat ik erbij wilde horen en me zoveel mogelijk conformeerde aan de standaard norm en me daarnaast hevig verzette tegen het kabbelende, daagse, saaie leven waaronder school. Het verzet tegen de gevestigde norm was onschuldig en vooral lastig voor mezelf en mijn naaste omgeving, nog niet overziend dat dit later de reden van mijn uitbraak zou worden.

Zoals een reiziger die bang is van het pad af te dwalen en desondanks een onweerstaanbaar verlangen heeft om onbekende paden te betreden.

Inmiddels was ik zestien jaar en klaar voor een fulltime betaalde baan als bakker. Wie had kunnen bedenken dat de smaak van het zoete leven al zo snel zou smelten? Mijn interesse vervaagde na twee jaar. De sleur van het harde werken, vroege opstaan, iedere dag dezelfde mensen met dezelfde grapjes en het eentonige gevecht tegen de klok, maakte dat ik een andere weg in zou slaan. Na een kort uitstapje naar de bouw als tegelzetter, kreeg ik een kans om in een platenzaak te werken. Als verkoper in een muziekwinkel heb je veel klantcontact en daar lag mijn nieuwe passie. Het verdiepen in mensen die de winkel inkwamen en de veelzijdigheid van de bezoekers brachten nieuw elan in mijn leven. Al snel kreeg ik een functie als filiaalchef van een winkel. Ik leek te genieten van mijn nieuwverworven status.

Vrienden en verliefdheden

Aan mensen om me heen geen gebrek; vrienden, vriendinnen en overal waar ik aanwezig was, was ik al gauw een sociaal middelpunt. Betrokken bij allerlei verenigingen en activiteiten.

Iedere zondag en elk vrij moment werkte ik als discjockey in het lokale dorpshuis of hielp mee achter de bar.

Zo ontmoette ik tijdens een van deze zondagen een beeldschoon meisje op wie ik tot over mijn oren verliefd werd. We kregen een relatie en waren werkelijk smoorverliefd.

Alles vond ik mooi aan haar, hoe ze eruitzag, haar authenticiteit, haar geur, haar lach echt alles. Als het maar even mogelijk was waren we bij elkaar.

Hoewel we beiden nog heel jong waren, dachten we dat dit nooit voorbij zou kunnen gaan. Twee jaar lang waren we onafscheidelijk.

Na een vakantie met vriendinnen beseftte ze dat ze ook op iemand anders verliefd kon worden. Mijn grootste angst werd werkelijkheid: de relatie werd verbroken. Voor het eerst ervaarde ik hoe tijdelijk alles in het leven was, zo futiel en breekbaar! Een week later had ze een nieuwe vriend en werd ik geconfronteerd met deze nieuwe liefde.

Blind door woede, frustratie - door de pijn van afwijzing - liet ik me gaan en verloor controle over mijn gedrag en woorden. Bij mij is het vaak een alles of niets verhaal; zo ook in de liefde. Geef ik eenmaal m'n liefde, dan krijg je ook alles.

De vraag die in mijn hoofd bleef spelen was, hoe kan het als je alles geeft en bereid bent om alles op te geven, dat het dan zomaar opeens over kan zijn? Alles was daarvoor zo vanzelfsprekend en natuurlijk. In één klap was alles verdwenen, alsof het nooit had bestaan.

Liefdesverdriet hoort bij het leven, maar zoals ik al zei doe ik alles nogal intens. Zeker als het om de liefde gaat. Verliefd worden lukte me nog wel, maar het gevoel was ook snel weer verdwenen. Een volgende relatie ging ik aan maar mezelf helemaal geven kon ik niet meer. Een angst om me helemaal te geven bleef als een wolk boven me hangen, en zo ook de herinnering aan mijn eerste liefde.

De omslag

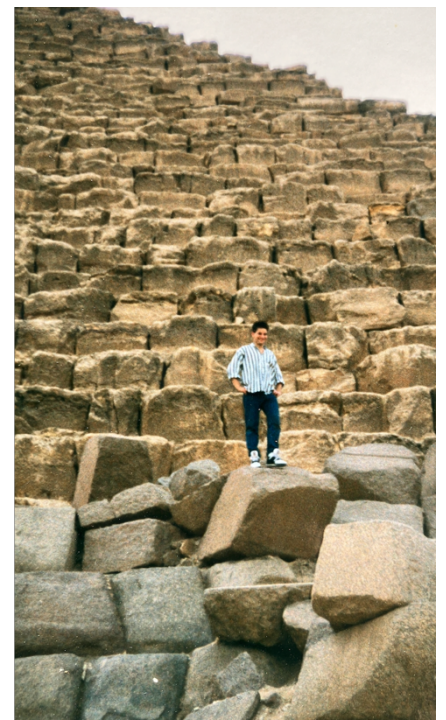
Het liefdesverdriet maakte dat mijn leven een andere wending kreeg. Gesprekken met vrienden pasten me niet meer; ze voelden leeg en onbeduidend. Ik paste niet meer in het traditionele dorpse leven met drank, lol en uitgaan. Menig avondje kwam ik vroeg en soms huilend thuis, bevangen door de leegte die me achtervolgde. Geregeld moest ik letterlijk overgeven door het lege gevoel in combinatie met drank. Op een gedenkbare avond stond ik gebogen over een buxushegje mijn maag te legen en toen kwam het besef dat het echt anders moest.

Alles of niets, de dood of de gladiolen, nu of nooit! De onvermijdelijke verandering in mijn leven stond te gebeuren met als gevolg dat al het oude achter gelaten moest worden. Vanaf dat moment paste alcohol, roken en een sporadische joint niet meer in mijn leven. Mijn toenmalige vrienden begrepen het niet en zagen de verwijdering ontstaan. De kaars van vriendschap en begrip doofde langzaam en de aansluiting verdween.

Gelukkig was er tóch iemand met wie ik een diepere band had: Jan Lucas beleefde in die periode een vergelijkbare innerlijke strijd en miste ook aansluiting in zijn vriendengroep.

Wij besloten om samen op reis te gaan naar Egypte. Mijn eerste vliegreis. Het was november 1989 en terwijl wij in Cairo verbleven viel in Duitsland de Muur. Voor Jan Lucas en mij viel er ook een muur, een denkbeeldige muur. Want zonder het te beseffen kregen wij als broers een diepere band, waarbij spiritualiteit en fascinatie voor het 'hogere' onze gemeenschappelijke deler werd.

De piramides en de mystiek daaromheen, brachten een nieuwe horizon met zich mee. Een bres in het daagse, normale leven was geslagen.

Geloven

Van huis uit waren mijn ouders altijd gelovig geweest, rooms-katholiek wel te verstaan. Moeder Alída verdiepte zich in de Bijbel door het volgen van bijbelstudiegroepen en vrouwengroepen. Ook zat ze in het parochiebestuur en in de godsdienstcommissie van een middelbare school. Daarnaast waren mijn ouders in de jaren '80 in aanraking gekomen met 'Marriage Encounter', waarbij stellen tijdens verdiepende weekends leerden om beter met elkaar te communiceren en daardoor hun huwelijk te versterken. Zij werden daarbij begeleid door 'ervaren' koppels en rooms-katholieke priesters.

Als tiener vond ik dit alles maar niks, en schaamde me tegenover mijn vrienden voor kerkse en Bijbelse uitingen. Wanneer mijn vrienden bij ons thuiskwamen vroeg ik mijn moeder of ze geen gordijntje voor de boekenkast kon hangen, zodat de vele Bijbelse boeken verborgen konden worden.

Vanaf de roerige jaren '60 heerste in alle kerken een gestage leegloop. Ook wij kwamen in een verzetsfase: de kerk werd, eerst door de oudsten gevolgd door de jongeren, vermeden. Ik deed nog wel het Heilige Vormsel op mijn elfde levensjaar, maar daarna kreeg het verval en het losbreken van de traditie verdere vorm.

Voor mijn ouders was dit verdrietig, want de wekelijkse kerkgang, de koorzang van mijn vader en het feestelijke gevoel na een kerkdienst verdwenen ook. 'Marriage Encounter' was voor hen een welkome aanvulling en verdieping van hun geloof en hun huwelijk. Het vele werk van een groot gezin, met daarnaast tal van vrijwilligersactiviteiten die mijn moeder alle jaren had gedaan, eisten zijn tol waarop ze besloot een sabbatical in te plannen. Overwerkt en vermoeid had ze behoefte aan tijd voor reflectie en introspectie.

Het was in die periode dat mijn oom Hein, Alída's broer, aan mijn ouders vertelde over een grote levende Meester die in India woonde: Sri Sathya Sai Baba. Deze gesprekken sloegen in als een bom, en kwamen op het juiste moment in ons leven. Moeder Alída wilde direct afreizen naar India en mijn bezorgde vader ging mee om te kijken welke onduidelijke weg zijn vrouw zou inslaan.

Als gezin keken we met verbazing naar onze ouders en eenieder had zijn tijd nodig om deze nieuwe werkelijkheid te accepteren. Wel zagen we dat de vlam van spiritueel verlangen ontstoken was, met alle gevolgen voor het gehele gezin.

←Familie van Velzen,
Kannaiah 18 jaar

Fanfare,
Kannaiah naast de grote trom →

Voltooing renovatie Sai Tempel...

Onze Sjaak heeft tal van afwerkklusjes verricht, waaronder het installeren van 2 klapdeurtjes achter de schuifdeur aan de slootkant in de tempel, opdat de ruggetjes warm blijven in de winter voor diegenen die daar op het vloerkleed zitten.

Wat is onze ware natuur?

“Jij bent van nature liefde. Iedere blokkade is onnatuurlijk. Woede, haat, jaloezie, angst, onzekerheid zijn dingen die we van buitenaf hebben verzameld. Ze komen niet van binnenuit; liefde komt van binnenuit.

We zijn van nature liefde. Onze natuurlijke uitdrukking is liefde.

We onderdrukken onze natuurlijke uitdrukkingen. Je hoeft niets te doen om liefde te zijn. Het enige wat je moet doen is alles verwijderen wat niet van jou is, wat je verzameld hebt uit de maatschappij.

Begrijp dat woede verband houdt met iets buiten je, niet binnen in je. Jaloezie heeft te maken met iets buiten je. Het is niet van binnen. Het is een gevoel binnenin, maar het heeft te maken met iets buiten je.

Verwijder al deze dingen, zeg: “Dit is niet van mij.” Je hebt van iedereen iets verzameld. Wanneer je al die verzamelde dingen van buiten verwijdert, wat blijft er dan over? Liefde.”

~ Mohanji

One love, one heart.
one destiny.

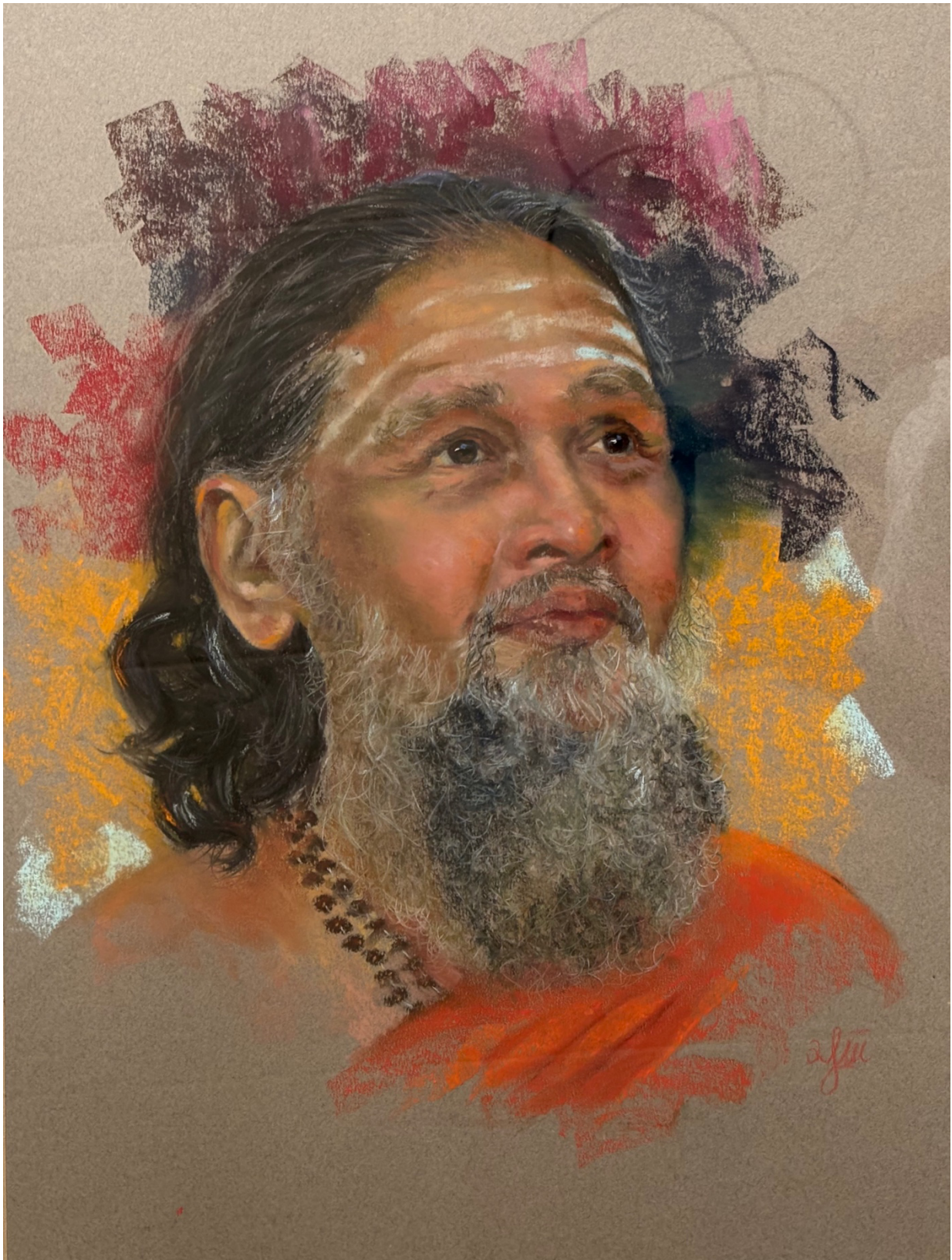
Bob Marley

© 2011

Sai Tempel 35 jaar

Ter ere van het 35 jarig bestaan van de Sai Tempel hebben we een prachtig cadeau gekregen van kunstenaress Ankie van Lier.

GKS-Reisinformatie boekje over India een FEIT!

Hoe is dat zo tot stand gekomen?

Ieder jaar in november gaan er vele tempelbezoekers naar India voor de festiviteiten rond Sathya Sai Baba's verjaardag in Gopal Baba's ashram.

Na afloop van onze reis (nov. 2023) leek het Joram en ik een tof idee om *jongeren* uit te nodigen om naar India te reizen met als hoofddoel Gopala Krishna's ashram.

Mijn taak in de voorbereiding van zo'n reis zou zijn een informatiedocumentje maken over wat jongeren kunnen verwachten v.w.b. cultuurverschillen, dingen die handig zijn om mee te nemen, etc.

Wat kan je verwachten van het reisinfo-boekje?

- Uitleg over de ashram van Gopala Krishna en waarom velen daar naartoe gaan.
- Uitleg over wie Shirdi Sai, Sathya Sai en Gopala Krishna waren.
- Algemene informatie over India.
- Suggesties voor tripjes in de buurt.
- Vluchtinformatie.
- Hoe vraag je een visum aan?
- Handige dingen om mee te nemen.

Een aantal exemplaren ter inzage liggen in de koffieruimte.

Onder dit linkje op onze site <https://www.saitempelonderdijk.nl/contact/reisinformatie-india> kun je het boekje terugvinden.

Ik ben enorm benieuwd naar jullie reacties en wie ook daadwerkelijk het boekje zal gaan gebruiken voor de reis.

Groetjes,
Thirsa

KAILASH

Levensschool

Kailash pelgrimstocht van Joram

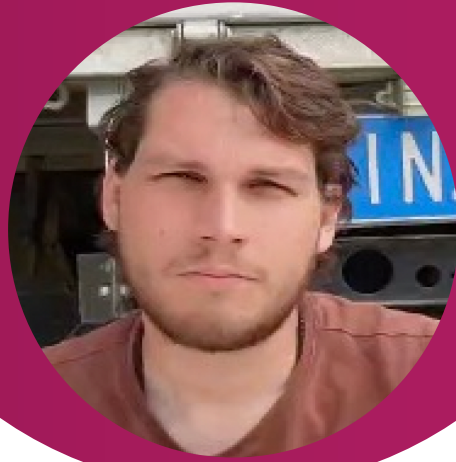
Onze neef Joram is afgelopen maand naar Kailash geweest.

Mount Kailash is een heilige berg in het westen van Tibet, met grote spirituele betekenis voor mensen van verschillende levensovertuigingen, waaronder hindoes, boeddhisten, jains en volgers van het Bön-geloof.

Kailash wordt gezien als de woonplaats van Shiva. De berg wordt vereerd als een krachtig spiritueel centrum en het is een belangrijk pelgrimsoord. Veel "Yatris" maken een pelgrimstocht rond de berg. Deze tocht wordt "parikrama" of "kora" genoemd. De reis is een grote zegening en reinigt het karma van de yatris en de lijn van hun voorouders.

Joram heeft in een video een kort verslag gedaan van zijn reis. Via deze link kun je de video bekijken en hieronder is een transcriptie van de video te vinden.

KAILASH

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=PLz3tLw03bl>

“Voordat ik aan deze reis begon, las ik de titel 'De Ultieme Reis van je Leven'. Nou, dat is nogal een naam, dus mijn verwachtingen waren vrij hoog. Gelukkig had ik twee familieleden die het jaar daarvoor waren geweest en geweldige verhalen hadden over hoe hun reis naar Kailash was en hoe het hun leven had veranderd. Vol verwachting ging ik op pad, en na een paar prachtige dagen in Kathmandu en het leren kennen van de groep, vertrokken we naar Tibet.

Op weg naar Tibet, naar Kailash, stijgt je elke dag in hoogte. Elke dag begin je meer van de bijwerkingen van de hoogte te voelen—hoofdpijn, misselijkheid, en sommige mensen ervaren andere problemen. Gelukkig houden de Sherpa's je goed in de gaten. Af en toe controleren ze je bloedzuurstofniveau om te zien of je nog in veilige wateren zit. Op een dag zakte mijn niveau naar 59, wat nog wel oké is, maar toch iets om je zorgen over te maken.

Op dat moment begint er een beetje twijfel in je op te komen. De twijfel was, ga ik in staat zijn om deze parikrama te voltooien? Toen had ik een sessie met een paar mensen die met me op reis waren, waaronder Bhavani en Zoran. Binnen een half uur steeg mijn zuurstofniveau van 59 naar 88, en ik denk dat dat echt speciaal was voor deze reis. Met deze groep zijn er zoveel healers en mensen met een warm hart die je echt meenemen en je over de berg slepen om een darshan van Shiva te ervaren. Mijn meest geweldige ervaring, omdat ik de parikrama kon voltooien, was de afdaling naar Gauri Kund.

Voordat ik Mohanji leerde kennen, had ik een andere Guru. Zijn naam was Gopal Baba, en wij noemden hem altijd liefdevol Ma. Hij had een hele liefdevolle, moederlijke energie. Naar Gauri Kund gaan voelde als naar Gopal Baba gaan. De afdaling naar Gauri Kund voelde echt alsof ik Gopal Baba ging zien. Na het afdalen van de zeer gevaarlijke paden—want er was geen pad, alleen scherpe rotsen—slaagde ik er eindelijk in om beneden te komen, en ik begon gewoon te huilen omdat ik overweldigd was door het gevoel thuis te zijn.

Ik ben echt dankbaar voor deze reis, voor iedereen die het heeft georganiseerd, voor alle Sherpa's, en het is voor mij werkelijk de ultieme reis van mijn leven.”

BRAHMAN MENOR

Wegens grote belangstelling/aanmeldingen een herhaling van de lezing **'Pranic Living'**.

<https://brahmanmenor.com>

Brahman begint graag op tijd, gezien zijn rijtijd en drukke agenda. En... zou kan je alvast oefenen in het skippen van een maaltijd.

We vragen jullie minimaal 15 min. voor aanvang aanwezig te zijn.

Brahman Menor: "Het zou fijn zijn als iedereen in stilte de tempel in komt en in stilte in de ruimte gaat zitten, zeker 10 minuten voordat we beginnen" 🙏

"We hoeven verder niets voor de lezing behalve wat onkostenvergoeding wat contant afgerekend kan worden."

Inloop: vanaf 17:45u

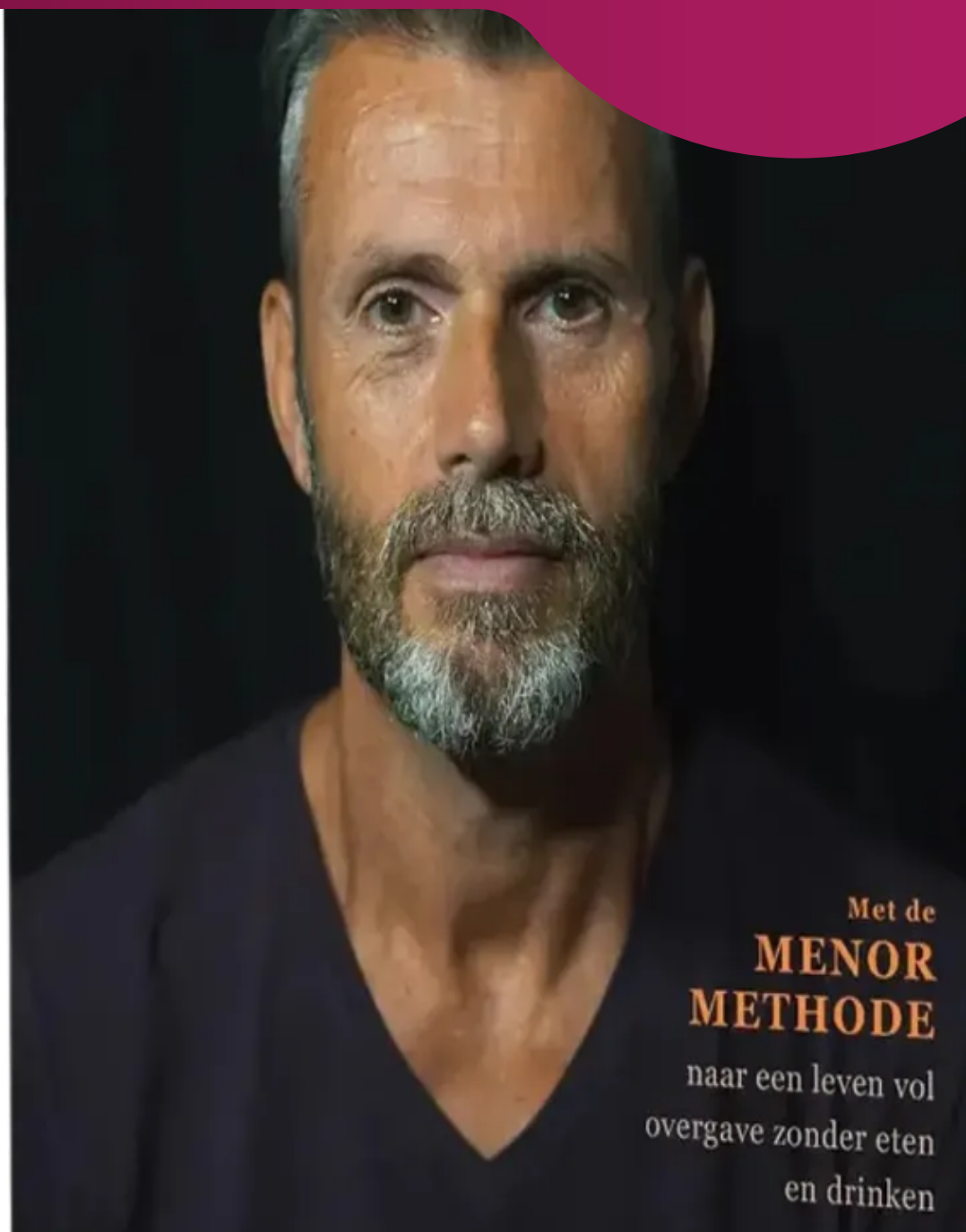
Aanvang: 18:30u

Locatie: Sai Tempel Onderdijk

LEZING

BRAHMAN MENOR

Levensschool

VRIJDAG
1 NOVEMBER

INLOOP 17:45UUR
START 18:15UUR

AANMELDEN VIA:

BASENCAR@QUICK
NET.NL

ENTREE IS OP
DONATIEBASIS

VOL = VOL

NIET PARKEREN
IN DE STRAAT

GRAAG IN DE
SPORTLAAN

“Duw de rivier niet. Ze zal toch haar eigen
snelheid hebben.”

~ boeddhistische uitdrukking

“De dood is het strippen van alles wat niet van
jou is...”

Het geheim van het leven is ‘sterven voordat je
sterft’... en ontdekken dat er geen dood
bestaat.”

~Eckhart Tolle

NIEUWSBRIEF

Kent u iemand die geïnteresseerd is en
de nieuwsbrief nog niet ontvangt,
laat het ons dan even weten!

KOPIJ VOOR DE NIEUWSBRIEF

Inleveren als (Word) bijlage naar:
info@gks-holland.nl voor de 23ste
van de maand.

Colofon:

GKS Nieuwsbrief oktober 2024
Opmaak: Natascha Chandansingh
Eindredactie: Kannaiah & Carla
info@gks-holland.nl
basencar@quicknet.nl
levensschool@gks-holland.nl
www.gks-holland.com

LOCATIE SRI SAI MANDIRAM
(SAI TEMPEL)

Van Velzenstraat 49A, 1693 CV Wervershoof
(Onderdijk)
Bas (Kannaiah) van Velzen 0228 855128
info@gks-holland.nl
www.gks-holland.com
www.srisomasaiskandaashram.org

BESTUUR STICHTING SRI SAI
MANDIRAM

Bas van Velzen (Voorzitter) - info@gks-holland.nl
Natascha Chandansingh (Secretaris) -
nchandansingh@gmail.com
Kirupa Ratnam (Penningmeester) - kirupatamil@hotmail.com
Joram van Velzen - joram199871@gmail.com
Marianne Spruit - f.spruit7@upcmail.nl